

Isus s-a dus la Tatăl.

Isus s-a dus la Tatăl. Doi Îngeri înveșmântați în alb se apropie pentru a ne spune: Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? (Fap 1,11).

29 Mai

Acum, Învățătorul își instruieste ucenicii: le a deschis mintea ca să priceapă Scripturile și i a luat drept martori ai vieții sale, ai minunilor, ai patimii și ai morții sale, și ai slavei învierii lui (Lc 24,45-48).

Apoi i-a condus până spre Betania, și ridicându-și mâinile i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, s-a despărțit de ei și s-a înălțat la cer (Lc 24,50), până ce un nor l-a luat din ochii lor (Fap 1,9).

Isus s-a dus la Tatăl. Doi Îngeri înveșmântați în alb se apropie pentru a ne spune: Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? (Fap 1,11).

Petru și ceilalți se reîntorc la Ierusalim *cum gaudio magno*, cu mare bucurie (Lc 24,52) E drept ca Sfânta Umanitate a lui Cristos să primească închinarea, lauda și adorarea tuturor ierarhiilor îngerești și a tuturor legiunilor de preafericiți întru Slavă.

Dar tu și cu mine ne simțim orfani: suntem triști și mergem să căutăm mângâiere lângă Maria

Sfântul Rozariu, al doilea mister de slavă

Sărbătoarea Înălțării Domnului ne sugerează și o altă realitate: Cristos, care ne încurajează în această lucrare în lume, ne așteaptă în ceruri. Cu alte cuvinte: viața de pe pământ, pe care o iubim, nu este definitivă, pentru că aici nu avem o cetate permanentă, ci căutăm cetatea viitoare, imuabilă (Evr 13,14).

Să fim atenți, totuși, să nu interpretăm Cuvântul lui Dumnezeu în limitele unor orizonturi înguste. Domnul nu ne îndeamnă să fim nefericiți în timp ce umblăm, așteptând doar mângâierea de dincolo. Dumnezeu vrea să fim fericiți și aici, dar tânjind după împlinirea definitivă a acestei alte fericiri, pe care numai El o poate împlini în întregime.

Pe acest pământ, contemplarea realităților supranaturale, acțiunea

harului în sufletele noastre, iubirea aproapelui nostru ca rod savuros al iubirii lui Dumnezeu, sunt deja o pregustare a Cerului, o inițiere destinată să crească zi de zi. Noi, creștinii, nu trăim o viață dublă: păstrăm o unitate de viață, simplă și puternică, în care toate acțiunile noastre se contopesc și se întrepătrund.

Cristos ne așteaptă. Să trăim deja ca cetățeni ai cerului (Fil 3,20), fiind pe deplin cetățeni ai pământului, în mijlocul dificultăților, al nedreptăților, al neînțelegerilor, dar și în mijlocul bucuriei și seninătății care derivă din faptul că ne știm copiii iubiți ai lui Dumnezeu. Să perseverăm în slujirea Dumnezeului nostru și vom vedea cum această armată creștină a păcii, acest popor al co-răscumpărării, va crește în număr și în sfințenie. Să fim suflete contemplative, în dialog permanent, căutându-l pe Domnul în orice

moment, de la primul gând al zilei până la ultimul gând al nopții, punându-ne mereu inima la Isus Cristos, Domnul nostru, ajungând la El prin Sfânta Fecioară Maria și, prin El, la Tatăl și la Duhul Sfânt.

Dacă, în ciuda tuturor lucrurilor, înălțarea lui Isus la ceruri lasă în sufletele noastre un gust amar de tristețe, să ne întoarcem la Maica sa, așa cum au făcut apostolii: Apoi s-au întors la Ierusalim... și s-au rugat împreună... la Maria, Mama lui Isus (Fap 1,12-14)

E Cristos care trece, nr. 126.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/dailytext/isus-s-a-dus-la-tatal/> (31.03.2025)